

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XXII

Paříž
březen - duben 1991

Číslo 2

DOPIS OTCI BISKUPOVI DO ŘÍMA.

Msgre Jaroslav ŠKARVADA
Piazza dell' Esquillino 24
I - 00185 R O M A

Paříž 23. března 1991.

Vážený Otče biskupe,

obrací se na Vás skupina Čechů z Paříže, donedávna sdružená kolem České katolické misie, vedené Otcem Kolářem TJ, který se - jak sám dobře víte - vrátil do Československa.

Naše společenství tím nepřestalo trvat a podle průzkumu, který jsme provedli, velká část věřících doufá v pokračování jeho činnosti (57 vyplněných dotazníků žádajících, aby Misie nebyla zrušena, na mše sv. by tedy mohlo - teoreticky - přicházet 50 - 100 věřících).

Jako už kdysi, před zhruba patnácti lety, pokračujeme v minimálním programu, který nás sdružuje aspoň kolem *Oběžníku*, který stále vychází a který Vám také posíláme. Při vzácných příležitostech se nám občas podaří zorganizovat i bohoslužby. Ale skutečný život Misie si vyžaduje přítomnost někoho, kdo by byl osou dění a života našeho společenství. Mysleme si, že nejde jen o nás, ale o celou českou církev, jejíž osud nám leží na srdci. Naše země a tím i naše církev byly dříve spojeny s Francií tisícerými nitkami kulturními i jinými a ukazuje se, že tomu tak zřejmě bude i v budoucnosti. Církev by neměla zůstat stranou; i ona by zde měla nalézt své místo, zvláště když ve Francii jsou velmi dobré podmínky k vzdělání mladých adeptů kněžství a řeholníků.

Orest Dubav: Slunce. Linorvt. 1958 - 1959.

Prosíme Vás, abyste uvážil, jak umožnit mladým seminaristům z Československa studium ve Francii. Víme, že zájem o takové studium doma existuje a víme také, že není nemožné je zde finančně i jinak zajistit.

Kdysi, před více než patnácti lety jste nám právě Vy poslal studenta teologie Petra Koláře, který je dnes doma v mnohém směru platným členem Tovaryšstva Ježíšova. Nemohl byste nám nyní poslat podobného kandidáta? Výsledek, ke kterému se nám podařilo společně s Otcem Kolářem dospět, je - podle našeho názoru - nejvýmluvnějším argumentem pro pokračování.

V naději, že se Vám i tentokrát podaří nalézt řešení, všichni ve Francii Vás srdečně zdraví a s vděčností vzpomínají.

Za celé společenství kolem Misie,

redakce *Oběžníku*.

Tento dopis byl odeslán koncem března Otcí Škarvadovi.

NEPŘEHLÉDNĚTE ! NEPŘEHLÉDNĚTE ! NEPŘEHLÉDNĚTE !

Naštěstí pro nás, bez Otce Koláře se v Centre Sèvres zatím neobejdou a tak přijede v květnu t.r. do Paříže znovu. Budeme mít tedy další českou mši sv., a to v sobotu

25. května t.r. v 5 hodin odpoledne

(tj. v 17.00 hod., nikoliv v 17.15 jako obvykle)

v kostele sv. Ignáce

v té postranní kapli vpravo, kde jsme mívali mše hlavně o Velikonocích
(nikoliv v 5. patře jako obvykle)

Přijďte včas, kostel musí být v 18.00 hod prázdný.

Do té doby se ovšem může změnit mnoho věcí; pokud budete chtít mezi nás přijít, doporučujeme vám, abyste si informaci o konání této mše sv. ověřili: počínaje čtvrtkem 23. května t.r. na tel. čísle 46 70 44 19.

Zajímavosti z domova i ze světa

- Dne 25. února 1991 byly v Budapešti podepsány historické dokumenty: Varšavská smlouva přestala existovat.
- Novým pražským arcibiskupem se stal PhDr. Miloslav Vlk, bývalý biskup českobudějovický. Pomáhejme mu v jeho nesnadném a odpovědném úkolu našimi modlitbami.
- Dne 23. února 1991 uplynulo deset let od mučednické smrti tajně vysvěceného řádového kněze ing. Přemysla Coufala, CSc. rodáka z Prostějova. V r. 1955 odešel do Bratislavy, kde pracoval jako projektant; jako specialista pro statiku a stavební fyziku publikoval a dosáhl vědeckého

titulu kandidáta věd. Teologii studoval soukromě, v r. 1973 byl v benediktinském řádu vysvěcen na kněze.

24. února 1981 byl objeven ve svém bytě mrtev s četnými zraněními na těle, s vyraženými zuby, oslepen, na čele otisk podpatku. Dodnes nebyla vydána zpráva, kdo byl pachatelem vraždy. Vyšetřování bylo tehdy urychleně skončeno, žádosti rodičů o došetření případu byly s konečnou platností dne 30. 10. 1984 zamítnuty Generální prokuraturou SSR v Bratislavě.

Avšak podle zprávy v *Katolickém týdeníku* z 10. března 1991, Generální prokuratura SR v Bratislavě dne 15. února 1991 oznámila, že vyhoví žádosti skupiny kněží a ve vyšetřování se bude pokračovat.

- Ve dnech 25. května do 31. května t.r. uvede Východočeské loutkové divadlo DRAK z Hradce Králové - v malém sále *Maison des arts*, Place Salvador Allende, 94000 Créteil - česky PRODANOU NEVĚSTU podle opery B. Smetany.

Začátek představení denně ve 20.30 hod., v neděli v 15.30 hod., v pondělí 27. května a ve čtvrtek 30. května se nehraje.

Plné vstupné 110 F, skupinové 90 F, děti a mládež do 15 let 55 F. Předprodej: Telefonicky na č. 49 80 18 88 a na místě od úterý do soboty od 12 - 19 hod.

Dopravní údaje: Metro·Créteil-Préfecture, linka 8 (projít Centre Commercial, východ·porte 26), autem na Porte de Bercy, Autoroute A4, Bretelle Créteil-Troyez, směr Créteil-Centre, potom Mont-Mesly- Hôtel de ville. Parking (Hôtel de ville) až do 1 hodiny zdarma.

- Olomoucká diecéze připravila v sále farnosti při kostele N.D. ve Versailles (35, rue de Paroisse) výstavu fotografií R. Smahela, *Poutní místa na Moravě*. Výstava proběhla ve dnech 4. - 5. května t.r.

- Týden informací o čs. církvi bude zahájen slavnostní mší svatou v neděli dne 12. května 1991 v 18.30 hod. v katedrále N.D. v Paříži. V rámci tohoto týdne bude znovu instalována výstava o poutních místech na Moravě a proběhne serie přednášek:

V pondělí 13. května..... *Čs. církev* - film, přednáška, diskuse (Otec Beguin)

V úterý 14. května..... *Z dějin církve* - svatí Cyril a Metoděj, sv. Anežka, Jan Hus (prof. Peška)

Ve středu 15. května..... *Sakrální umění* - diapositivy

Ve čtvrtek 16. května..... *O rodině* - (M. Kaplanová, poslankyně FS)

V pátek 17. května..... Setkání a společná modlitba v 18.00 hod. v kostele N.D. de Clignancourt (Otec Jaffray)

Bližší informace o přednáškách najdete na všech informačních tabulích pařížských farností, event. na tel. čísle 30 99 44 53.

- Otec Jaffray a Paul Garay, mluvčí pařížské skupiny, zvou naši Misii ke spolupráci i k účasti na tomto setkání, jež se bude pravidelně opakovat každý třetí pátek v měsíci, v 18.00 hod. Adresa: N.D. de Clignancourt 2, place Jules Joffrin, 75018 Paris. (Metro: Jules Joffrin, linka 4).

■ V Paříži nedávno vyšlo - navzdory všem obtížím - 39. číslo časopisu REVUE K. Tento časopis, založený Jiřím Kolářem, jehož první číslo nese datum březen 1981, představuje pozoruhodnou pomůcku k seznámení s desítkami českých malířů, grafiků, sochařů, fotografů, ale i básníků, prozaiků a překladatelů.

Adresa: Revue K - 21, rue Micolon 94140 Alfortville.

■ Ve čtvrtek 7. března t.r. zemřel v Praze *Josef Páleníček*, pianista, profesor AMU a skladatel. Odešel v něm významný pedagog i zanícený propagátor L. Janáčka a B. Martinů. Francouzský ministr kultury J. Lang zaslal rodině J. Páleníčka soustrastný telegram.

Zaznamenali jsme .....

Může člověk, který prožije celý svůj život v žaláři, mít nezkreslenou představu o svobodném světě? Může si ten, kdo nespátřil nic kromě smetiště, představit spořádané a čisté město?

Ivan Klima

Člověk, který se vrací z vězení, je společností všeobecně přijímán jako poznamenaný. Po několika letech v tvrdém režimu, kde po každé odchylce následuje perzekuce, potřebuje nutně pomoc. Zcela si odvykl samostatně rozhodovat a na svobodě je zcela dezorientován.

Jan Brabec

Naše společnost je nemocná. Je nemocná už dlouho, ale teprve teď si to začíná uvědomovat. Nevím, zda se někomu podařilo vyčíslit škody, které minulý režim napáchal ve sféře ekonomické, myslím však, že škody ve sféře sociální, psychologické, morální a etické jsou nevyčíslitelné a mnohonásobně ekonomickou a ekologickou hrůzu převyšují. Já sám vnímám současnou dobu jako krizi s nadějí na ozdravení.

Mudr. R. Honzák, psychiatr.

Většina věřících, na venkově zejména, je na nízké duchovní a obecně náboženské úrovni. Silně fungující tradice se dnes projevuje jako brzda. Ve farnostech není dostatečně vybudováno společenství a vzájemná komunikace věřících. (...) Kněží zůstávají pasivní, je jich málo, jsou staří, nemocní a unavení, chybí jim iniciativa. Z laiků mají strach, spolupráci s nimi nevyhledávají. (...) Základní priorita je zapojení laiků do života církve. Bez toho se nestaneme "lidem Božím", ani nevyřešíme konkrétní problémy.

PhDr. Miloslav Vlk

biskup českobudějovický.

Amnestie prezidenta republiky z 1. ledna 1990 byla nepochybně historickým aktem. Znamenala také podání pomocné ruky těm, kteří na prahu nové éry byli ochotni začít nový život. Dnes již víme, že jen nemnozí se této nabízené ruky chopili. (...) Ve vyspělých právních státech se práva amnestie využívá velmi omezeně, což umožňuje posoudit každý jednotlivý případ ze všech hledisek.

JuDr. Leon Richter,

ministr spravedlnosti ČR.

Je pozoruhodné, nakolik zůstává Československo i po roce otevřených hranic psychicky zcela uzavřeno samo do sebe. Je tomu skoro tak, jako by Češi a Slováci do té příslovečné "Evropy" vlastně ani vůbec nechtěli. Západní étos odpovědnosti, podnikavosti, kulturnosti a základní lidské slušnosti do Prahy zatím vůbec nepronikl. Obávám se, že pokud se lidé nezmění, přechod ČSFR k fungující demokracii a tržní ekonomice bude nesmírně obtížný, ne-li nemožný.

Pasivita a bezradnost lidí se projevuje na první pohled nejsilněji jejich vztahem k prostředí, v němž žijí a pracují. Pražané snad už vůbec nevnímají, že jejich město je zahlceno nejrůznějšími ohradami, ploty a lešením, špinou, hromadami stavebního materiálu, dřevěnými tunely, které mají chránit chodce před padajícím zdivem. Nepřijde jim, že by si měli kolem sebe nejprve uklidit, raději horlivě diskutují na povznesená politická témata. Jako by vůbec nepochopili, že listopadová revoluce jim sama o sobě život nezmění a nezlepší. K běžným starostem - které se od komunistických dob podstatně nezměnily - teď přibyla nejistota z budoucnosti. Bez čínorodé aktivity obyčejných lidí však musí dojít i při nejlepší vůli nejvyšších míst k ekonomické, politické a sociální katastrofě.

Možnost, jak čelit všeobecné bezradnosti by byla, kdyby více lidí začalo jezdit na zahraniční stáže, kde by se naučili, jak se v jejich oborech pracuje v tradičních demokratických zemích a jaký mají lidé na Západě vztah k práci a k životu. Zatím se Československo dychtivě otevřelo jen těm nejprimitivnějším a nejpokleslejším západním konzumním vlivům, které jsou myslícími lidmi v demokratických zemích odmítány. (Komzismus v oblasti sexuální). Pokleslé vlivy se prosazují s drzostí, jaká snad nikde nemá obdoby. Praha se postupně mění v ráj arogantních číšníků a veksláků, leccos už teď nasvědčuje tomu, že se země po liberalizaci trhu možná změní v hospodářskou džungli. Málokdo z občanů si uvědomuje, že i v "kapitalismu" je zapotřebí idealismu a nezištně, nijak honorované práce.

Jan Čulík, Glasgova

Křesťanství není pacifismus. Zdrojem nepochopení bývá myšlenka lásky k nepřátelům, k níž jsou křesťané vybízeni v evangeliu. Tím se v žádném případě nemíni lhostejnost vůči zlu, tím méně souhlas s ním nebo jeho podpora.

V. Frei.

(...) Baudelaire říkal, že vrcholem ďáblových úskoků je přesvědčovat nás, že neexistuje. Což je každopádně úskok, k jakému se dnes uchylují komunisté. V zemích, které se teď osvobozují, vidíme sklon poddávat se zbožnému přání: komunismus už neexistuje, žijeme v postkomunismu. Komunistická říše na konci roku 1990 však utrpěla sotva pár škrábanců, ve východní Evropě pouze ustoupila. V těchto zemích ještě zdaleka není rozhodnuto...

(...) Cesta z komunismu bývá přirovnávána k probuzení ze zlého snu, minulost jako by byla zahalena v oparu neskutečna. Přesto se však odehrála, došlo v ní ke spoustě zločinů, hrozí jim však zapomnění. Komunismus jako by neexistoval, zpětně se amnestují a promlčují jeho zločiny - jejich pachatelé jako by tu už nebyli. Tato amnestie je v

podivuhodném rozporu s velkou citlivostí na všechno, co jakkoli souvisí s nacismem. Komunismus a nacismus jsou zrůdnými dvojčaty našeho století; jaký má smysl pronásledovat na jedné straně starce nad hrobem a na straně druhé nechávat na svobodě a v klidu katy, jejichž oběti ještě ani nevychladly? Reči o "odpuštění" jsou tolstojovskou karikaturou křesťanství. Pokud totiž v tomto náboženství oddělíme milosrdenství od spravedlnosti, získáme nespravedlnost a zničíme milosrdenství.

(...)Tajným metafyzickým jménem komunismu je lež, Solženicyn to řekl nahlas. Komunisté ve východní Evropě o svém antikomunismu hlasitě hovoří. Lžou; chovají se tedy jako praví komunisté.

*Alain Besançon (1932)
historik, filosof a publicista.*

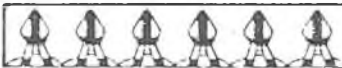
Po celou dobu svého pobytu v prezidentském úřadě se snažím dělat co mohu pro dobré jméno Československa ve světě. Zdá se mi, že Československo mělo a dodnes má dobré jméno. Občas mívám pocit, zda to není práce zbytečná. Přiznám se, že se začínám trochu stydět, když si vzpomenu na naši politickou scénu, tak malicherně rozbouřenou. (...) Bylo mi smutno, když jsem viděl, jak někteří poslanci v SNR reagovali na to, že si vůbec troufám přicházet s iniciativou, jak by měla vypadat federální ústava, dokonce to reflektovali jako urážku slovenského národa. Nevím, v čem ta urážka měla spočívat..

Václav Havel

Proměny společnosti mohou přinést trvalejší užitek jen tehdy, budou-li provázeny změnou smýšlení. Proto klademe takový důraz na duchovní a morální obrodu národa. Člověk může naplnit svůj život, realizovat sám sebe jen ve vztahu k druhým lidem.

Prvním místem, kde se člověk vzájemnosti učí, je rodina, ta je však dnes v hluboké krizi. My křesťané chceme svou pozornost zaměřit především na problematiku rodiny - na vztahy v rodině, ale i na praktické otázky jejího každodenního života, její účasti na životě církve a celé společnosti. Spojme se v tomto úsilí a přispějme k probuzení vědomí sounáležitosti nás všech.

František kardinál Tomášek.

PASTÝŘSKÝ LIST BISKUPŮ ČSFR

Katoličtí biskupové se obrátili na nejvyšší autority obou republik s požadavkem zrušení dosavadních zákonů o umělém přerušení těhotenství.

Důvody:

1. Dnešní člověk, ovlivněný úspěchem technických procesů, získal povrchní způsob pozorování věci. Hodnotí věci bez zamyšlení nad jejich vnitřní pravdivostí. Počatý život v těle lidské matky nemůže být ničím jiným než novým životem člověka. Je znakem nízké úrovně myšlení, když někdo uvažuje - dokonce na veřejnosti - zda čekané dítě je už člověkem nebo ne. Je narozené dítě už hotový člověk? Kdo je vlastně člověk "hotový"? Jaký je podstatný rozdíl mezi dítětem v lůně matky a tím, které se už narodilo? Jedno zákon chrání, druhé odsuzuje k likvidaci.

Nepovažujeme za potřebné rozvádět, zda se dítě brání před kyretou, zda má vyvinuté končetiny, srdce, plíce atd. To všechno jsou jen vnější pozorovatelné jevy toho, čím je život sám. Jeho likvidace se dá nazvat jenom tak, jak nazýváme každou likvidaci nevinného lidského života: je to vražda. A to ještě provedená velmi drastickým způsobem.

2. Rodiče nemají schopnost dávat život sami ze sebe. Proto nejsou absolutními pány nad životem. Ani zdravotní indikace neobstojí. Proč potom nezabijíme všechny tělesně i duševně postižené? Následky interrupce jsou vážné, psychické následky trvají celý život.

3. V procentuálním počtu interrupcí na počet obyvatel je naše republika na druhém místě na světě po Sovětském svazu. Naše národy vymírají.

4. Když věřící člověk mluví záporně o interrupci, hned se mu předhazuje "klerikalismus". Uvedené principy jsou však všelidské, ten kdo operuje "klerikalismem" dokazuje, že jeho svědomí lze ohýbat. Buď vznikl život sám a má hodnotu samorostu, nebo je darem Stvořitele a má hodnotu metafyzickou. Potom jsme za život svůj i za život každého člověka - i nenarozeného - úžasně zodpovědní.

(Zkráceno)

Četli jsme knihu

Friedrich Dürrenmatt PÁD
(Konfrontace, Curych 1977)

N se občerstvil ve slavnostním sále u studeného bufetu plněnými vejci, šunkou, toasty, kaviárem, likéry a šampaňským, jak bylo zvykem politického sekretariátu před poradou, a objevil se v zasedací síni jako první. Od svého příjetí do nejvyššího výboru se cítil jistý jen v této místnosti, ačkoliv byl jen ministrem pošt a známky k mírové konferenci se A líbily, jak se doslechl z kruhů kolem D a přesněji od E; ale jeho předchůdci byli přesto, že pošta měla uvnitř státní mašinerie dost podřízené postavení, nezávěstní, a i když šéf tajné policie C s ním jednal vřídlně, nebylo radno po zmizelých pátrat. Před vstupem do slavnostního sálu a před vstupem do zasedací síně byl už N prohmátán, nejprve sportovně vyhlížejícím podplukovníkem, který to dělal vždycky, potom světlovlasým plukovníkem, kterého N ještě neviděl; plukovník, který ho jindy před zasedací síní prohlížel, byl asi na dovolené nebo byl přeložen, propuštěn, degradován či zastřelen. N položil a dovolu na stůl a usedl. L se posadil vedle něho. Zasedací síň byla dlouhá a ne o mnoho širší než stůl. Stěny byly do poloviny obloženy světlehnědými deskami. Neobložené části stěn a strop byly bílé. Zasedací pořádek odpovídal hierarchii systému. A seděl nahoře. Nad ním, na bílé zdi, visela vlajka strany. Protější konec stolu zůstával prázdný a za ním bylo jediné okno zasedací síně. Bylo vysoké, nahoře klenuté, rozdělené do pěti tabulí a bez záclon. B D F H K M seděli (viděno z místa A) na pravé straně stolu a naproti nim C E G I L N, vedle N seděl ještě vedoucí mládežnických skupin P a vedle M ministr atomové energetiky O, avšak P a O neměli hlasovací právo. L byl nejstarší z výboru a zastával před tím, než A převzal stranu a stát, funkci, kterou teď zastával D. Než se L stal revolucionářem, byl kovářem. Byl velký a ramenatý, ale ne tlustý. Jeho obličej a ruce byly hrubé, jeho šedé vlasy ještě husté a krátce

ostříhané. Byl neoholený. Jeho tmavý oblek vypadal jako nedělní šaty nějakého dělníka. Nikdy nenosil kravatu. Limec jeho bílé košile byl vždy zapjatý. L byl ve straně a u lidu populární, okolo jeho činnosti v červnovém povstání se tvořily legendy; avšak ta doba byla tak vzdálená, že ho A nazýval - "Pomník". O L bylo známo, že je spravedlivý, a byl hrdina, a jeho sestup nebyl proto spektakulární pád, nýbrž stále hlubší klesání uvnitř hierarchie. Hrůza z obvinění L rozvrátila. Věděl, že jeho pád jednou musí přijít. Jako oba maršálové H a K, byl často opilý, dokonce už ani na zasedání sekretariátu se neobjevoval střizlivý. Také teď páchl kořalkou a šampaňským, avšak jeho drsný hlas byl klidný a jeho vodnaté, krví podlité oči se divaly posměšně: "Kamaráde," řekl k N, "jsme vyřizeni. O nepřišel." N neodpověděl. Nepohnul ani brvou. Předstíral lhostejnost. Možná bylo zatčení O jen klep, možná se L mylil a jestliže se L nemylil, nebyla třeba situace N přece jen tak beznadějná jako situace L, který byl odpovědný za dopravu. Když to v těžkém průmyslu, v zemědělství, v konvenční nebo v atomové energetice neklapalo (a někde něco neklapalo stále), mohl být vždycky pohnán k odpovědnosti i ministr dopravy.

- Friedrich Dürrenmatt, švýcarský dramatik, prozaik, režisér, divadelní kritik a teoretik, zemřel 14. prosince 1990. Patřil k největším a nejvýraznějším klasikům dramatu 20. století.

CELONÁRODNÍ ANEŽSKÁ POUŤ TROCHU JINAK.

Z dříve přísně tajného spisu "Akce Anežka" bylo zjištěno, že Státní bezpečnost přijala řadu opatření, jejichž cílem bylo zabránit účasti věřících a nepřipustit případné provokace na Anežské pouti v Praze dne 6. 3. 1988 v chrámu sv. Víta na Pražském hradě.

Z instruktaže pro příslušníky StB, kteří působili mezi věřícími uvnitř chrámu:

- Ústroj všech příslušníků civilní, slušné oblečení bez doplňků služebního stejnokroje (boty, ponožky, košile atd.)

- Po vstupu do objektu se rozptýlit mezi věřící, nehlučkovat se.

- Chovat se jako věřící, tzn. přizpůsobit se jejich chování v plném rozsahu, kleknout, pokřížovat se, po vyzvání kněze k podání ruky pozdrav opětovat a na pozdrav odpovědět Pokoj s tebou, nikoliv Čest práci.

LN roč. IV. č. 34, 9. 2. 1991

Z jiného dokumentu se jeví další opatření ministerstva vnitra:

- Provádějte měření rychlosti vozidel, namátkově technické kontroly vozidel a autobusů, zejména ve směru hlavních silnic na Prahu.

- Zařídte u ČSD a ČSAD, aby nebyly zneužity dopravní prostředky k hromadné přepravě do Prahy (mimořádné vlaky, přidávání vagónů).

- V krajích jsou připravena opatření ke zpoždění vlaků, projednává se zrušení tří zvláštních vlaků z Košic.

- Zvažte možnosti oprav a rekonstrukci dálnic objížděkami s cílem narušit plynulost dopravy.

LN roč. IV. č. 36, 12. 2. 1991
(Zkráceno)

ROZHOVOR

s JANEM SOKOLEM,
místopředsedou Federálního shromáždění ČSFR

Přednášel 3. února 1991 na schůzi AFT o politické a hospodářské situaci v ČSFR a my jsme využili jeho přítomnosti v Paříži, abychom mu položili několik otázek.

Oběžník:

Uvažuje se o odluce církve od státu? Když ano, tak v blízké či vzdálené budoucnosti?

J.Sokol:

O této odluce se uvažuje, zatím však není jasné, jakým způsobem by měla být provedena. V úvahu přicházejí dvě koncepce: Buď vrátit církvi pozemkový majetek aby byla hospodářsky nezávislá, nebo podobně jako v Itálii zavést zvláštní daň, ze které se hradí výdaje na ekologii, kulturu, potřeby mládeže a také na církvev. Na řešení této otázky bude zřejmě třeba více času.

O:

Jaké jsou největší problémy s navrácením majetku církve?

J.S:

Zákon o navrácení majetku se připravuje, s tím problémy nejsou. Pokud jde o polnosti a lesy, tam je to horší, neboť většinu z nich obhospodařují JZD, církve sama by se půdě těžko mohla věnovat. Přesto o vrácení půdy usilují některé řády, hlavně na Slovensku. Jak řekl Jan Graubner, světící biskup olomoucký, pro církvev by bylo pohodlnější tento majetek nechtít ale je otázka, zda bude stát schopen platit církvi dál, i když toto financování církve je vlastně náhrada za odebraný majetek.

O:

Budou-li církevní školy, jak budou financovány?

J.S:

Někde už byly církevní školy otevřeny. Zatím je to tak, že dostávají stejně příspěvky od státu jako školy státní.

O:

Jakou formou se bude vyučovat katechismus? Jsou katechumeni? Svěři se vyučování laikům?

J.S:

Způsob vyučování katechismu je výlučně věcí církve, ale pokud vím, vyučují i laici. V Praze se většinou učí katechismus na farách, ale je možné začlenit tuto výuku i do školních programů.

O:

Nám se zdá, že čeští katolíci mají nedůvěru k církvi na Západě. Z čeho by tato nedůvěra mohla pramenit?

J.S:

Pokud je váš dojem správný, mohlo by jít o obavu, že církvev na Západě je málo duchovní, tj. že mluví o lidech, ne o Bohu a o modlitbě, že je poznamenána materialismem. Nezapomeňte, že u nás se projevuje silný vliv polské církve.

O:

Jaká byla reakce nekatolíků na návštěvu sv. Otce?

J.S:

Samozřejmě, že různá; pokud byla negativní, zasloužila se o to i naše policie, která určitá bezpečnostní opatření poněkud přehnal, nebo byla tato návštěva hodnocena nikoliv jako náboženský, ale jako politický čin. Mne osobně překvapil Dr. Samalík, profesor právnické fakulty, chartista, bývalý komunista a odpůrce katolicismu, který u příležitosti této návštěvy napsal o sv. Otci krásný článek.

Děkujeme za rozhovor.

Hezkyčesky Od Podlahy

... nám byla za tyto stránky o češtině vyslovena pochvala; ne sice před nastoupenou jednotkou ani před rozvinutým bandalírem (jak se potouchle posmívali nevyznamenaní vojini těm snaživým, vyfotografovaným za odměnu před rozvinutou zástavou), přesto nás pochvala potěšila.

Tyto stránky jsou zajímavé a užitečné, zvláště pro lidi, kteří - jako já - žijí celý život v cizině a takřka nikdy česky nemluví, napsala nám čtenářka O.Z. Čtenáři K.P. se zase líbí, že se konečně někdo začíná zabývat i některými základními otázkami českého pravopisu. A pokračuje: Svěho mateřského jazyka si vážím, snad o to víc, že nežijí v českém prostředí. A tak - pokud bude Oběžník vycházet - vás prosím, aby v něm byla věnována pozornost i zásadám českého pravopisu. Všichni toho máme zapotřebí jako soli.

Jako soli! To si uvědomil autor těchto stránek před mnoha lety když seznal, že mu začínají problémy nejen se "správnou mluvnickou stavbou větou" (HČoP, *Oběžník* č. 6, listopad 1988), ale i s pravopisem, a když náhodou vyslechl matku českého původu poučovat svého syna o pravidlech českého pravopisu: *Všude, kde se lidově říká -ej- se píše tvrdé y, například mýdlo (mejdlo), výška (vejška), sýtko (sejtko)!*

Tehdy ho napadlo, aby se podělil s ostatními čtenáři *Oběžníku* nejen o potíže, ale i o některé objevy, které mu mateřský jazyk poskytl, když s těmi potížemi zápolil; tak vznikly tyto stránky, jež formou nikoliv suchopárnou se snažily čtenáři připomenout s čím vlastně zachází, když mluví a píše. (Máte v rukou stradivárky a hraje na nich jako šumaři; jste miliardáři, kteří si libují v haluzně a pastoušce, vy lidé češti! - *Pavel Eisner*, Bohyně čeká, *traktát o češtině*).

Kdybychom se o to nesnažili, mohli bychom si totiž, pomalu ale jistě, osvojit schopnosti paní Zdeňky Bastlové, docentky filozofické fakulty Univerzity Karlovy, rok po listopadu 1989 stále členky katedry české a slovenské literatury a vyjadřovat se jako ona, když mluví o svých oblíbených autorech: *Jsou tam i hrdiny, které nejsou kladné. Ne všichni jdou kladem. Ne všichni jdou ve stejných šlěpějích toho kladu. Bagár je kladná hrdina. Na toho Pavla a na toho Ester se nemůžeme spolehnout.* (*Respekt* č. 38, 4. 12. 1990).

To bychom se pak - my lidé češti - opravdu museli stydět, takový blábol si nemůžeme dovolit. Proto jsme odhodláni, pokud *Oběžník* nezanikne, v našich lekcích o češtině hezky česky pokračovat a navíc - od podlahy!

Dopisy

(...) Loni v červnu jsem byla se synem po čtyřicetipěti letech ve vlasti navštívit naše rodiny v Praze a na jižní Moravě. V rodné obci jsem šla na faru, ale kněz byl právě odvezen do nemocnice. Měla jsem radost, že alespoň kostel je pěkně udržován...

(...) Nejpikantnější historka z mého působení v Praze je způsob, jakým jsem se stal já, do nedávna kněz českého společenství věřících v Paříži - knězem francouzského společenství věřících v Praze. Víte po kom jsem tuto funkci převzal? No přece po Otci Bernáčkovi, jako v roce 1974 v Paříži! Otec Bernáček odešel z Prahy do svého rodiště na severní Moravě a v posledním okamžiku mi za vydatné pomoci francouzského kněze, sidličího v Mnichově (a tím trochu zodpovědného i za Prahu), "předal" tuto funkci. A tak, až budete jednou v neděli v Praze a zasteskne se vám po francouzských bohoslužbách, přijďte do kostela Panny Marie Pod řetězem v půl jedenácté. Při troše štěstí se tam setkáme!

Nakonec se musím přiznat, že jsem cestou z práce v Čs. rozhlase, zabraný do svých myšlenek, zaslechl rodinku jak se baví a mně blesklo hlavou: Vždyť oni mluví česky! Až potom mi došlo, že jsem se přece vrátil...

Já bych řekl, že v Praze zkouším ještě jednou začínat znovu. Zabírá mi to tolik času, že nemám myšlenky na psaní někam někomu. Tak se na mne nezlobte, mějte se mnou trpělivost, jakou já sám se sebou tady nemám (a ještě méně s těmi okolo mne), já se příště nepolepším. Netroufám si zatím.

Petr Kolář

* * *

Jako nedoručitelný se nám vrátil *Oběžník* od těchto adresátů:

V. Klíma 75008 PARIS

J. Kroll 75007 PARIS

Prosíme o sdělení adres níže jmenovaných čtenářů, abychom jim mohli *Oběžník* zasílat pravidelně:

Roubíček, Kohoutová, Votoček

Na Českou katolickou misii a na *Oběžník* přispěli

Anonym	Filo	Krch
Anonym	Holý	Reves
Bambásková	Choutka	Stránská
Černý	Jandl	Špička
Fiedler	Kinský	Vrla

Všem dárcům upřímně PÁN BŮH ZAPLATÍ!

Nezapomínejte na možnost odepsat váš příspěvek na Českou katolickou misii z daní a to až do výše 5% ! Stačí vyplnit šek na příjemce, kterým je ASSOCIATION DIOCESAINE DE PARIS a poslat jej na adresu Misie, která je na zadní straně *Oběžníku*.

Ať je smutno - jen když je trochu veselo

... Když jste přišel do Paříže, mnozí z nás neprojevovali žádné zvláštní nadšení. Pro ty starší jste byl klukem bez zkušeností (což zkušeným vždycky vadí), na Vaše osobní vlastnosti a temperament jsme museli přivykat.

To však nebylo to nejhorší. Největší obavy vzbuzovala Vaše příslušnost k jezuitskému řádu. O něm jsme v mládí čítávali pěkné věci, tak se tomu nedivte. Přiznám se, že i já jsem byl zpočátku před Vámi ve strěhu, pokaždé jsem dával pozor na Vaši obuv, byloť mi z literatury (české) známo, že zlí jezovité šlapou těžkou botou malým dětem na nožičky, aby z nich vynutili přiznání, kam rodiče ukryli české knihy, aby je mohli spálit jako kacířské.

Brzy mne ale uklidnilo zjištění, že nosíte převážně obuv lehkou (opánky) i to, že při svěcení ohně o Velikonocích bylo Vámi páleno pouze roští různého původu, nikdy však Bible kralická, knížky od Škvoreckých, ba ani ne Dějiny VKSb (Všesvazové komunistické strany - bolševiků), které by to pálení - za to nestoudné lhaní - opravdu zasluhovaly. Naopak jste se prodeji knih věnoval.

Na mše - a to je třeba sebekriticky uznat - jsme chodili liknavě, nikdy jsme však nevynechali kulturní programy s občerstvením a aperitivy. To jsme vždycky, my věřící, přišli v hojném počtu, jedli, pili a hodovali - ovšem s miroul Vždycky jsme skončili a odešli včas, to znamená tak, aby na nás náhodou nevybylo uklízení pobryndaných stolů, rozházených židlí a mytí nádobi; to zbylo většinou na Vás, což se nám zdálo být normální: o své ovečky se přece musí starat jejich pastýř.

Tím nechci říci, že jsme se dopouštěli chyb jen my. I Vám - co bychom si nalhávali - by se dalo mnohé vytknout (a také se vytýkalo), jsme přece jen všichni lidmi chybujícími. Vaším odchodem do Prahy se ale mnoho změnilo. Teď se nám naopak zdá, že Vaše osobní vlastnosti byly pro nás přímo ideální, Váš temperament obdivuhodný, zkušenosti k nezaplacení a chybičky - pokud by se nějaké našly, je to však nepravděpodobně - zanedbatelné. Krátce řečeno, moc nám tady chybíte!

A tak si dovoluji končit tímto návrhem: Kdyby náhodou pracující lid doma usoudil, že "takhle si svobodu nikdo nepředstavoval", nebo že "za Husáka bylo líp" a dobrovolně si zvolil znovu vládu rodné Strany - vraťte se do Paříže! Budete přivítán s radostí, mše budou navštěvovány s horlivostí nikde nevidanou, uklízení pobryndaných stolů se nám stane zábavou nejradošnější.

Z dopisu Otcí Kolářovi.

Z mudroslovi jistého národa
středoevropského:

V nouzi dá ti radu kdekerý ministr,
ale málokterý dá ti benzínu kanystr.

OBĚŽNÍK – bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la région parisienne
Certificat d'inscription n° 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement : 20 F

Editeur responsable : P. Petr Kolář SJ – 35, rue de Sèvres, 75006 PARIS – tél. 45 44 58 91

Les abonnements par chèque à l'adresse :

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 201 38 63 M Paris